

Strona główna>Wszczęcie postępowania sądowego>Europejski atlas sądowy w sprawach cywilnych>

Europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym

Europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym

Polska

Art. 50 ust. 1 lit. a) – sądy właściwe do wydawania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

W postępowaniu o wydanie europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym właściwy jest sąd rejonowy lub sąd okręgowy, który byłby właściwy do rozpoznania sprawy w pierwszej instancji. Jeżeli nie można ustalić takiego sądu, właściwy jest sąd, w którego okręgu ma być wykonany europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym, a z braku tej podstawy lub w przypadku, w którym europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym miałby być wykonany w okręgach różnych sądów – sąd rejonowy dla m.st. Warszawy.

Nazwy i dane kontaktowe sądów:

<http://bip.ms.gov.pl/pl/rejestry-i-ewidencje/lista-sadow-powszechnych>

Art. 50 ust. 1 lit. b) – organ wyznaczony jako właściwy do uzyskiwania informacji o rachunku

Minister Sprawiedliwości, Departament Współpracy Międzynarodowej i Praw Człowieka

Al. Ujazdowskie 11, 00-950 Warszawa, Polska

tel.: +48 22 2390870; fax + 48 22 6280949; e-mail: dwmpe@ms.gov.pl

Uwaga: Wniosek o udzielenie informacji należy złożyć na piśmie i przesłać pocztą na powyższy adres. Do wniosku o udzielenie informacji należy załączyć dowód uiszczenia opłaty. We wniosku o udzielenie informacji kierowanym do Ministra Sprawiedliwości na podstawie art. 14 rozporządzenia należy oznaczyć dłużnika przez podanie następujących danych:

a) w przypadku, gdy dłużnikiem jest osoba fizyczna:

- imię (imiona) i nazwisko - należy podać obligatoryjnie.

Natomiast fakultatywnie należy podać:

- numer identyfikacyjny PESEL, a w braku numeru identyfikacyjnego PESEL - numer paszportu lub dowodu osobistego lub

- datę urodzenia oraz adres,

w zależności od tego, która z wyżej wymienionych informacji fakultatywnych jest dostępna.

b) w przypadku, gdy dłużnikiem jest osoba prawna lub inna jednostka organizacyjna (niebędąca osobą prawną, ale mająca zdolność prawną): pełna nazwa - obligatoryjnie, numer z Krajowego Rejestru Sądowego (KRS) lub Numer Identyfikacji Podatkowej (NIP) lub numer z Rejestru Gospodarki Narodowej (REGON), a w braku takiego numeru – numer z innego właściwego rejestru, w którym podmiot jest wpisany oraz siedzibę.

Art. 50 ust. 1 lit. c) – metody uzyskiwania informacji o rachunku

Minister Sprawiedliwości jako organ ds. informacji uzyskuje informacje o rachunkach bankowych z tzw. Centralnej informacji o rachunkach, która na jego wniosek pozyskuje takie informacje ze wszystkich banków działających na terytorium Polski i sporządza dla niego tzw. zbiorczą informację.

Art. 50 ust. 1 lit. d) – sądy, do których można wnosić odwołanie od odmowy wydania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Sądy okręgowe (za pośrednictwem sądów rejonowych) – w przypadku europejskich nakazów zabezpieczenia na rachunku bankowym wydanych przez sądy rejonowe oraz sądy apelacyjne (za pośrednictwem sądów okręgowych) – w przypadku europejskich nakazów zabezpieczenia na rachunku bankowym wydanych przez sądy okręgowe.

Nazwy i dane kontaktowe sądów:

<http://bip.ms.gov.pl/pl/rejestry-i-ewidencje/lista-sadow-powszechnych>.

Art. 50 ust. 1 lit. e) – organy wyznaczone jako właściwe do otrzymania, przekazania i doręczenia europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym i innych dokumentów

Komornicy sądowi¹.

Lista i dane kontaktowe komorników sądowych: <https://www.ms.gov.pl/pl/lista-komornikow-sadowych>

Uwaga:

Co do zasady, do dokonywania czynności dot. wykonania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym właściwy jest komornik sądowy ogólnej właściwości dłużnika, tj. zasadniczo komornik sądowy właściwy dla miejsca zamieszkania / siedziby dłużnika.

Wierzyciel ma jednak prawo wybrać dowolnego komornika sądowego (dokonując takiego wyboru, wierzyciel wraz z wnioskiem składa oświadczenie na piśmie, że korzysta z prawa wyboru komornika), z tym, że w pewnych przypadkach, szczegółowo określonych przez przepisy, komornik wybrany w ten sposób przez wierzyciela może odmówić przyjęcia wniosku.

Art. 50 ust. 1 lit. f) – organ właściwy do wykonania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Komornicy sądowi^[1].

Lista i dane komorników sądowych:

<https://www.ms.gov.pl/pl/lista-komornikow-sadowych>.

[1] Co do zasady, do dokonywania czynności dot. wykonania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym właściwy jest komornik sądowy ogólnej właściwości dłużnika, tj. zasadniczo komornik sądowy właściwy dla miejsca zamieszkania / siedziby dłużnika.

Wierzyciel ma jednak prawo wybrać dowolnego komornika sądowego (dokonując takiego wyboru, wierzyciel wraz z wnioskiem składa oświadczenie na piśmie, że korzysta z prawa wyboru komornika), z tym, że w pewnych przypadkach, szczegółowo określonych przez przepisy, komornik wybrany w ten sposób przez wierzyciela może odmówić przyjęcia wniosku.

Art. 50 ust. 1 lit. g) – zakres, w jakim rachunki wspólne i powiernicze mogą być zabezpieczone

a) rachunki wspólne

Na podstawie tytułu zabezpieczenia wystawionego przeciwko dłużnikowi można zająć wierzytelność z rachunku wspólnego prowadzonego dla dłużnika i osób trzecich. Zakres takiego zajęcia wyznacza co do zasady umowa regulująca prowadzenie rachunku, zawarta przez posiadaczy rachunku (w tym dłużnika) z bankiem. Jeżeli umowa nie określa udziałów poszczególnych posiadaczy w rachunku wspólnym albo gdy dłużnik w terminie tygodniowym nie przedłoży umowy komornikowi, domniemywa się, że udziały posiadaczy w rachunku są równe. Po ustaleniu udziału dłużnika w rachunku wspólnym pozostałe udziały zwalnia się od zajęcia.

b) rachunki powiernicze

Środki pieniężne znajdujące się na rachunku powierniczym (na którym mogą być gromadzone wyłącznie środki pieniężne powierzone posiadaczowi rachunku - na podstawie odrębnej umowy - przez osobę trzecią) nie mogą być zajęte na podstawie tytułu wystawionego przeciwko dłużnikowi, który jest posiadaczem rachunku powierniczego (powiernikiem). Nie ma natomiast przeszkód do zajęcia środków na rachunku powierniczym, jeżeli dłużnik jest osobą, która powierzyła powiernikowi te środki (powierzającym).

Art. 50 ust. 1 lit. h) – zasady mające zastosowanie do kwot zwolnionych z zajęcia

- wolne od zajęcia, do wysokości 75 % minimalnego wynagrodzenia za pracę w każdym miesiącu kalendarzowym, w którym obowiązuje zajęcie, są środki pieniężne dłużnika zgromadzone na rachunku bankowym – niezależnie od źródła pochodzenia tych środków [1]

- wyłączone spod zajęcia są zgromadzone na rachunku bankowym dłużnika wszystkie kwoty pochodzące ze: świadczeń alimentacyjnych; świadczeń pieniężnych wypłacanych w przypadku bezskuteczności egzekucji alimentów; świadczeń rodzinnych; dodatków rodzinnych, pielęgnacyjnych, porodowych, dla sierot zupełnych; zasiłków dla opiekunów; świadczeń z pomocy społecznej; świadczeń integracyjnych; świadczeń wychowawczych; świadczeń, dodatków, środków na utrzymanie lokalu i innych kwot przyznawanych na podstawie przepisów o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej [2].

[1] Minimalne wynagrodzenie za pracę ustalane jest co roku, na rok następny, rozporządzeniem Rady Ministrów. W roku 2017 wynosi ono 2000 zł.

[2] [Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej](#) (j. t. Dz. U. z 2016 r., poz. 575)

Art. 50 ust. 1 lit. i) – opłaty, o ile są one pobierane przez banki za wykonanie równoważnych nakazów krajowych lub za udzielanie informacji o rachunku, a jeśli tak – informacje o tym, na której stronie spoczywa obowiązek uiszczenia tych opłat

Bank może pobierać opłaty za przygotowanie, sporządzenie i przekazanie informacji stanowiących tajemnicę bankową uprawnionym przez ustawę osobom, organom i instytucjom oraz za wykonywanie innych (niewskazanych wprost w ustawie) czynności.

Takie opłaty mogą więc stanowić część kosztów postępowania zabezpieczającego prowadzonego na podstawie krajowego tytułu zabezpieczenia (przez koszty postępowania zabezpieczającego rozumie się wszelkie koszty powstałe w związku z tym postępowaniem, w tym koszty komornicze związane z dokonywaniem zabezpieczenia).

W związku z powyższym komornik sądowy może żądać zaliczki na w/w opłaty od strony postępowania, która wniosła o dokonanie czynności – tu: wierzyciela, uzależniając dokonanie czynności od jej uiszczenia.

Komornik sądowy wydaje postanowienie jedynie w przedmiocie wysokości kosztów postępowania zabezpieczającego i przedstawia je sądowi.

O tym, która strona ostatecznie poniesie koszty postępowania zabezpieczającego, rozstrzyga sąd z urzędu w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie głównej. Natomiast o kosztach postępowania zabezpieczającego powstałych później rozstrzyga na wniosek strony sąd, który udzielił zabezpieczenia. Jeżeli zaś postanowienie, w którym udzielono zabezpieczenia, zostało wydane przed wszczęciem postępowania w sprawie głównej, a wierzyciel nie zachował wyznaczonego mu terminu do jej wszczęcia, dłużnik może w terminie dwóch tygodni od upływu tego terminu złożyć wniosek o przyznanie mu kosztów. W tym terminie wniosek taki może zgłosić wierzyciel, jeżeli nie wytoczył sprawy dlatego, że dłużnik zaspokoił jego roszczenie.

Art. 50 ust. 1 lit. j) – skali opłat lub innego zbioru zasad określających należne opłaty pobierane przez jakikolwiek organ lub inny podmiot zaangażowany w przetwarzanie lub wykonywanie nakazu zabezpieczenia

a) opłata w wysokości 50 zł od wniosku o udzielenie informacji kierowanego do Ministra Sprawiedliwości na podstawie art. 14 rozporządzenia.

Uwaga: opłatę uiszcza się przelewem na rachunek bieżący Ministerstwa Sprawiedliwości.

Nr rachunku (NRB): Narodowy Bank Polski O/O Warszawa 77 1010 1010 0400 1922 3100 0000.

Dane do w/w rachunku niezbędne dla przelewów z zagranicy:

Numer IBAN: PL 77 1010 1010 0400 1922 3100 0000.

Kod BIC: NBPL PLPW.

Do wniosku o udzielenie informacji należy dołączyć dowód uiszczenia opłaty. Minister Sprawiedliwości podejmie czynności w celu uzyskania informacji wyłącznie po uprzednim uiszczeniu opłaty.

b) opłata egzekucyjna (na rzecz komornika sądowego) za wykonanie europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym w wysokości 2 % wartości roszczenia, które podlega zabezpieczeniu, nie mniejsza jednak niż 3 % przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego[1] i nie wyższa niż pięciokrotność tego wynagrodzenia.

Uwaga: opłatę uiszcza się wraz ze złożeniem wniosku o wykonanie europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym, a jeżeli wierzyciel nie uiszczył jej wraz z wnioskiem, komornik wzywa wierzyciela do uiszczenia opłaty w terminie 7 dni. Do czasu uiszczenia opłaty komornik nie wykonuje europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym. Nieuiszczenie przez wierzyciela opłaty w terminie 7 dni od dnia doręczenia mu wezwania komornika powoduje zwrot wniosku bez jego wykonania.

[1] Przeciętne miesięczne wynagrodzenie (w sektorze przedsiębiorstw) za dany miesiąc podawane jest w obwieszczeniu Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w następnym miesiącu. W listopadzie 2016 r. wyniosło ono 4.329,71 zł.:

<http://stat.gov.pl/sygnalne/komunikaty-i-obwieszczenia/18,2017,kategoria.html>

Art. 50 ust. 1 lit. k) – wskazanie, czy równoważnym nakazom krajowym przyznaje się tę samą czy wyższą rangę

Zajęcie rachunku bankowego na podstawie krajowego tytułu zabezpieczenia nie stanowi przeszkody dla późniejszego zajęcia tego samego rachunku na podstawie kolejnego krajowego tytułu zabezpieczenia. Kolejność zajęcia na podstawie krajowych tytułów zabezpieczenia nie ma znaczenia w kontekście przyszłej egzekucji.

Zajęcie rachunku bankowego na podstawie krajowego tytułu zabezpieczenia nie stanowi również przeszkody dla późniejszego zajęcia tego samego rachunku na podstawie tytułu wykonawczego ani prowadzenia egzekucji z tego rachunku na podstawie tego ostatniego tytułu. W przypadku, gdy taka egzekucja zostanie wszczęta, a kwota zgromadzona na rachunku nie wystarcza na pełne zaspokojenie wierzytelności objętych tytułem wykonawczym oraz krajowym tytułem zabezpieczenia, wierzyciel, który posiada krajowy tytuł zabezpieczenia, może zgłosić swój udział w podziale sumy uzyskanej z egzekucji. Kwota przypadająca takiemu wierzycielowi z podziału składana jest na specjalny rachunek depozytowy, z którego może być mu wypłacona po przedstawieniu stosownego tytułu wykonawczego.

Art. 50 ust. 1 lit. l) – sądy lub organy egzekwowania prawa właściwe w kwestii przyznania środka odwoławczego

Właściwy jest sąd rejonowy lub sąd okręgowy, który byłby właściwy do rozpoznania sprawy w pierwszej instancji. Jeżeli nie można ustalić takiego sądu, właściwy jest sąd, w którego okręgu ma być wykonany europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym, a z braku tej podstawy lub w przypadku, w którym europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym miałby być wykonany w okręgach różnych sądów – sąd rejonowy dla m.st. Warszawy.

Nazwy i dane kontaktowe sądów:

<http://bip.ms.gov.pl/pl/rejestry-i-ewidencje/lista-sadow-powszechnych>

Art. 50 ust. 1 lit. m) – sądy, do których należy wnosić odwołanie, i termin na złożenie takiego odwołania, jeśli istnieje

Sądy okręgowe (za pośrednictwem sądów rejonowych, od orzeczeń których wniesiono środek odwoławczy w trybie art. 34 i które są właściwe do wydania nakazu zabezpieczenia). Sądy apelacyjne (za pośrednictwem sądów okręgowych, od orzeczeń których wniesiono środek odwoławczy w trybie art. 34 i które są właściwe do wydania nakazu zabezpieczenia).

Nazwy i dane kontaktowe sądów:

<http://bip.ms.gov.pl/pl/rejestry-i-ewidencje/lista-sadow-powszechnych>.

Środek odwoławczy – zażalenie – wnosi się w terminie 7 dni od doręczenia postanowienia wydanego w wyniku rozpoznania wniosku złożonego na podstawie art. 33, art. 34 lub art. 35 rozporządzenia #_ftn1 [1].

#_ftnref1[1] Jeżeli – co może mieć miejsce raczej wyjątkowo – postanowienie zostało wydane na rozprawie, a strona nie zażądała w przepisany terminie (7 dni od ogłoszenia) doręczenia postanowienia – termin 7 dni na złożenie środka odwoławczego liczy się od dnia ogłoszenia postanowienia.

Art. 50 ust. 1 lit. n) – opłaty sądowe

Opłata sądowa w wysokości 100 zł od wniosku o wydanie, zmianę lub uchylenie europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym.

Art. 50 ust. 1 lit. o) – języki akceptowane do celów tłumaczenia dokumentów

Nie przewiduje się żadnego języka oprócz polskiego.

Ostatnia aktualizacja: 02/04/2019

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.